

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΠΟΛΕΩΣ 113, Τ.Κ. 11522 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Πρόεδρος 210 33 35 673 - Γεν. Γραφ. 210 33 40 540 - Γραμ. Πελοποννήσου 210 33 47 374
Λογιστήριο 210 33 39 776 - Πάροιστες 210 33 16404 - FAX 210 33 41 234
E-mail: mail@iatrikosathinon.gr, site: www.iatrikos.gr

Ατελώς για το Δημόσιο
ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΓΩΓΗ

Του ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ» που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Σεβαστουπόλεως αρ. 113), νόμιμα εκπροσωπούμενου από τον Πρόεδρο του Γεώργιο Πατούλη, ατομικά και για λογαριασμό των μελών του ιατρών που ασκούν το ιατρικό επάγγελμα στην περιφέρειά του.

ΚΑΤΑ

1. Της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «Πρόταγκον – Ανώνυμη Εταιρεία Παροχής Υπηρεσιών Διαδικτύου και Εντύπων» και δ.τ. «Πρόταγκον ΑΕ» που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Μιχαλακοπούλου αρ. 80, νόμιμα εκπροσωπούμενης.
2. Του Τάκη Μίχα, δημοσιογράφου, κατοίκου ομοίως.

1.

Ως ιατροί, ως επιστήμονες και λειτουργοί της υγείας, θιγόμεστε βάναυσα από ένα δημοσίευμα που με τη χρήση του άκρως ειρωνικού και συκοφαντικού τίτλου «Θέλει μόνο «το καλό μας» ο γιατρός;» εμφανίζει τον μέσο Έλληνα ιατρό ως εγκληματία ο οποίος μάλιστα είναι δυνατόν σκοπίμως να αθετεί τις υποχρεώσεις του προς τον ασθενή του, σκοπίμως να βλάπτει τον ασθενή του με μοναδικό σκοπό το κέρδος. Το επίδικο δημοσίευμα προκαλεί σαφώς την εντύπωση ότι αφορά το σύνολο των ιατρών, όλο το ελληνικό ιατρικό σώμα το οποίο συστηματικά παραμελεί τάχα το καθήκον του και εκφεύγει των αναγκαίων ποινικών διώξεων και αστικών διεκδικήσεων για ιατρική αμέλεια.

Το συγκεκριμένο δημοσίευμα που αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα του Protagon και αναπαράχθηκε σε πλείστα όσα άλλα μέσα, έχει επί λέξει ως ακολούθως :

«Η πρόσφατη ιστορία με τον γιατρό στον Ευαγγελισμό, οι καθημερινές πλέον ιστορίες με το «φακελάκι» (βλ. εξαιρετικό άρθρο του Βασίλη Βενιζέλου)

και οι άπειρες -δηλωμένες και κυρίως μη δηλωμένες- περιπτώσεις ιατρικής αμέλειας (malpractice) εμπεδώνουν μία άκρως αρνητική εικόνα για τον ιατρικό κλάδο στην Ελλάδα.

Η κοινή γνώμη θορυβήθηκε πρόσφατα όταν πληροφορήθηκε ότι διευθυντής του δημόσιου νοσοκομείου άφησε έναν ασθενή να πεθάνει επειδή δεν του έδινε «φακελάκι». Προσωπικά νομίζω ότι αυτό δεν ήταν το χειρότερο που μπορούσε να είχε συμβεί στον μακαρίτη. Ακόμα χειρότερο θα ήταν αν τον είχε εγχειρήσει ο εν λόγω γιατρός και του είχε αφήσει συνειδητά μερικά κουσούρια για να μπορεί να τον «αρμέγει» μερικά χρόνια ακόμα.

Όλα αυτά είναι φυσικά η κορυφή του παγόβουνου. Αν οι Έλληνες ήσαν περισσότερο συνειδητοποιημένοι για τα δικαιώματά τους, τα δικαστήρια δεν θα πρόφταιναν να δικάζουν περιπτώσεις ιατρικής αμέλειας και διαφθοράς και οι δικηγόροι που ειδικεύονταν σε αυτό τον τομέα θα έκαναν χρυσές δουλειές. Όμως δυστυχώς ακόμα στην Ελλάδα οι περιπτώσεις δικαστικών διώξεων ιατρών κινούνται σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα ενώ οι αποζημιώσεις για περιπτώσεις ιατρικής αμέλειας που δίνουν τα δικαστήρια ούτε κατά διάνοια προσεγγίζουν τα αμερικανικά επίπεδα, όπως θα έπρεπε!

Η βάση του προβλήματος βρίσκεται στη σχέση του πολίτη με τον γιατρό. Στην Ελλάδα εξακολουθεί να επικρατεί μία ρομαντική και τελείως εξωπραγματική αντίληψη ότι ο γιατρός έχει ως κύριο κίνητρο των πράξεών του τη βελτίωση της κατάστασης του ασθενούς και όχι τη βελτίωση της δικής του κατάστασης. Ενώ δεχόμαστε για όλους τους άλλους εργαζομένους -τον μπακάλη, τον υδραυλικό κ.λπ.- ότι λειτουργούν στη βάση ιδιοτελών κριτηρίων, δεν δεχόμαστε το ίδιο για τον γιατρό και παθαίνουμε σοκ όταν η πραγματικότητα μας διαψεύδει.

Αυτό πρέπει να αλλάξει. Θα πρέπει να αντιμετωπίζουμε τον γιατρό όπως ακριβώς τον μπακάλη της γειτονιάς - δηλαδή ως κάποιον που άμα δεν προσέξουμε θα ρίξει και μερικές φέτες μπαγιάτικο τυρί στο πακέτο για να το ξεφορτωθεί. Με άλλα λόγια η σχέση γιατρού-ασθενούς θα πρέπει να προσδιορισθεί όπως ακριβώς είναι :Αντιπαραθετική (adversarial). Ο γιατρός θέλει να μεγιστοποιήσει τα έσοδά του με όσο το δυνατόν λιγότερο κόπο και ο ασθενής θέλει να διασφαλίσει την υγεία του με όσο το δυνατόν μικρότερο κόστος. Όσο δεν δεχόμαστε αυτή την πραγματικότητα και εξακολουθούμε να βαυκαλιζόμαστε με μύθους, τόσο περισσότερο αποδυναμώνουμε τη θέση του ασθενούς.

Η οποία είναι ήδη πολύ αποδυναμωμένη ιδιαίτερα στον τομέα της πληροφόρησης. Είναι απίστευτο το σκοτάδι αδιαφάνειας στο οποίο ζει ο ασθενής στην Ελλάδα και εντός του οποίου καλείται να κάνει τις επιλογές του. Έτσι π.χ.

ούτε μια ασφαλιστική εταιρεία ή θεραπευτήριο δεν δημοσιοποιεί τα βιογραφικά των συμβαλλόμενων ιατρών ούτε φυσικά ανοίγει ιστοσελίδες όπου οι πολίτες μπορούν να πληροφορούν αλλήλους για τις εμπειρίες που είχαν με διάφορους γιατρούς. Και φυσικά είναι αδιανόητο κάποιος ασθενής που πρόκειται να εγχειρισθεί να ζητήσει από την ασφαλιστική εταιρεία ή θεραπευτήριο το αναλυτικό ιστορικό αναλόγων εγχειρήσεων που έχουν κάνει οι διάφοροι συμβαλλόμενοι χειρουργοί έτσι ώστε να έχει κάποια ορθολογική βάση επιλογής. Ούτε φυσικά από ό,τι γνωρίζω θα δεχτεί κανένα θεραπευτήριο το αίτημα του ασθενούς για βιντεοσκόπηση της επέμβασης έτσι ώστε να είναι σίγουρος ότι π.χ. πράγματι ο χρυσοπληρωμένος «κ. καθηγητής» έκανε την επέμβαση και όχι κάποιος βοηθός του τη στιγμή που ο «κ. καθηγητής» είτε χαριεντιζόταν με τις νοσοκόμες είτε επικοινωνούσε με το συνεργείο για να μάθει αν το 4Χ4 του θα είναι έτοιμο το Σάββατο για τον Παρνασσό...

Όλη αυτή η αδιαφάνεια που καλύπτει τις σχέσεις ιατρού-ασθενούς, παραπέμπει στην αδυναμία μας να δεχθούμε ότι η σχέση είναι από τη φύση της αντιπαραθετική (*adversarial*) και κατά συνέπεια ότι για να βρεθεί το σημείο ισορροπίας που θα ικανοποιεί και τα δύο μέρη θα πρέπει όλες οι πληροφορίες που επηρεάζουν τη σχέση να είναι όσο το δυνατόν προσβάσιμες και στα δύο μέρη.

Διατηρώντας τον καταστροφικό μύθο ότι ο γιατρός έχει στον νου του «το καλό» του ασθενούς απλά οδηγεί στον ευνουχισμό της πληροφόρησης του ασθενούς. Διότι ποιον λόγο έχει ο ασθενής να χρειάζεται πληροφόρηση όταν εξ ορισμού ο γιατρός φροντίζει «για το καλό» του;»

II.

Ο ΙΣΑ είναι ΝΠΔΔ διφυούς χαρακτήρα με σκοπό, μεταξύ άλλων, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 11 του Β.Δ. 11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ/7 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1957 (ΦΕΚ Α/225) "Σχετικά με την τροποποίηση και κωδικοποίηση των διατάξεων περί Ιατρικών Συλλόγων και των Πειθαρχικών Συμβουλίων του Α.Ν. 1565/1939" « η μέριμνα για τη διατήρηση της επιστημονικής και ηθικής ικανότητας του ιατρικού σώματος να εξυπηρετήσει με προθυμία και αυταπάρνηση τη δημόσια υγιεινή και τους αρρώστους, καθώς και η εναρμόνιση των ηθικών και οικονομικών συμφερόντων μεταξύ των μελών του, με σκοπό την εξυπηρέτηση του γενικότερου συμφέροντος του λαού και του Κράτους. 2) Ο σκοπός αυτός επιδιώκεται ιδίως: 1) Με τη μέριμνα για την αρτιότερη επιστημονική μόρφωση των γιατρών 2) Με την περιφρούρηση της αξιοπρέπειας των μελών και την άσκηση πειθαρχικής εξουσίας σε όσους τυχόν παρεκτρέπονται 3) Με τη δημιουργία κοινού συναδελφικού

πνεύματος και ομαλών σχέσεων μεταξύ των γιατρών με σκοπό την εξυπηρέτηση των αρρώστων και της δημόσιας υγείας. 4) Με την εποπτεία για την πιστή τήρηση των νόμων και κανονισμών που αφορούν τα καθήκοντα και τα δικαιώματα των γιατρών. 5) Με τη μελέτη των υγειονομικών συνθηκών της χώρας, τη παρακολούθηση των μέτρων που λαμβάνονται για την βελτίωσή τους και την υποβολή προτάσεων, εισηγήσεων και γνωμών, σχετικά με την αποτελεσματικότητα και την περαιτέρω τη βελτίωση των μέτρων αυτών και γενικά της υγειονομικής νομοθεσίας. 6) Με τη σύναψη Συλλογικών Συμβάσεων με Οργανισμούς ή Σωματεία κ.λ.π. έναντι των οποίων υπάρχει δέσμευση ενός ή περισσότερων γιατρών για την παροχή ιατρικών υπηρεσιών.

Μέλη του ΙΣΑ είναι όλοι οι εγκατεστημένοι στην περιφέρειά του ιατροί που ασκούν το ιατρικό λειτούργημα. (πρβλ. αρθρ. 3 του Β.Δ. 11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ/7 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1957 (ΦΕΚ Α/225) "Σχετικά με την τροποποίηση και κωδικοποίηση των διατάξεων περί Ιατρικών Συλλόγων και των Πειθαρχικών Συμβουλίων του Α.Ν. 1565/1939")

Εξάλλου στη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 4 του Ν.Δ. 4111/ 1960 (ΦΕΚ Α/163). "Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί Υγειονομικών Συλλόγων, Ιατρικών και Παραϊατρικών Επαγγελμάτων, Ασφαλίσεως Υγειονομικών, Φαρμάκων και των περί Ιατρικής γενικά Αντιλήψεως και Δημοσίας Υγείας διατάξεων" ορίζεται ότι : «4. Οι Ιατρικοί και Οδοντιατρικοί Σύλλογοι έχουν δικαίωμα, είτε οι ίδιοι, είτε ασκώντας το δικαίωμα των γιατρών και οδοντογιατρών, να εγείρουν αγωγές, να υποβάλουν μηνύσεις, να παρίστανται ως πολιτικοί ενάγοντες και γενικά έχουν όλα τα δικαιώματα του διαδίκου ή του αδικηθέντα για κάθε παράβαση των διατάξεων των Νόμων και Κανονισμών που αφορούν στα δικαιώματα και καθήκοντα των γιατρών και οδοντογιατρών που απορρέουν από τον Κώδικα Πολιτικής και Ποινικής Δικονομίας, εκτός αν αυτοί αντιτίθενται ρητά σε τέτοια δικαστική ενέργεια των Συλλόγων τους. Επίσης οι Ιατρικοί και Οδοντιατρικοί Σύλλογοι και Πανελλήνιοι Σύλλογοι θεωρούνται ότι έχουν έννομο συμφέρον και δικαιούνται να παρεμβαίνουν σε κάθε δίκη ενώπιον οποιουδήποτε Δικαστηρίου η οποία έχει σχέση με την άσκηση του Ιατρικού και Οδοντιατρικού επαγγέλματος, την ιατρική και οδοντιατρική αμοιβή και την εφαρμογή των διατάξεων περί ιατρικών και οδοντιατρικών επαγγελμάτων.»

Με τα δεδομένα αυτά, και από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτει ότι με προφανές άμεσο και ενεστώς έννομο συμφέρον ο ΙΣΑ στα πλαίσια άσκησης των σκοπών του για την περιφρούρηση της αξιοπρέπειας των μελών του, αλλά και τη διατήρηση της επιστημονικής και ηθικής ικανότητας του ιατρικού σώματος να εξυπηρετήσει με προθυμία και αυταπάρνηση τη δημόσια υγιεινή και τους αρρώστους, αλλά και ασκεί την παρούσα αγωγή ατομικά για τον ίδιο αλλά και

για λογαριασμό των μελών του το κύρος των οποίων έχει παράφορα εν προκειμένω
θιγεί.

III.

Η πρώτη εναγομένη εταιρεία με την επωνυμία «Πρόταγκον - Ανώνυμη Εταιρεία Παροχής Υπηρεσιών Διαδικτύου και Εντύπων» και δ.τ. «Πρόταγκον ΑΕ», ιδρύθηκε το 2009, έχει επιχειρηματική διάρθρωση και έχει σκοπό: α) την παραγωγή, λειτουργία και εκμετάλλευση εφαρμογών διαδικτύου, όπως δικτυακοί τόποι (ενημερωτικού, οικονομικού, πολιτικού, καλλιτεχνικού, αθλητικού, κοινωνικού κλπ περιεχομένου), διαδικτυακές υπηρεσίες, ηλεκτρονικό εμπόριο και κάθε μελλοντική εξέλιξη στο συγκεκριμένο τεχνολογικό χώρο. β) την παραγωγή, διανομή, εμπορία και εκμετάλλευση: i) κάθε είδους τηλεοπτικών, κινηματογραφικών και εν γένει οπτικοακουστικών προγραμμάτων και θεαμάτων καθώς και ii) των υλικών φορέων αποτύπωσης αυτών. γ) την έκδοση και εμπορία στην Ελλάδα και την αλλοδαπή περιοδικών κάθε μορφής και ύλης, κάθε είδους και μορφής βιβλίων Ελλήνων και αλλοδαπών συγγραφέων, την εμπορία των εκδόσεων αυτών καθώς και την παραγωγή, εισαγωγή, εξαγωγή και εμπορία κάθε είδους εντύπου γραφής και ειδών χαρτοπωλείου. δ) την πρακτόρευση και κυκλοφορία των άνω εντύπων και ειδών είτε πρόκειται για δική της είτε για έκδοση τρίτων. ε) την παροχή υπηρεσιών συμβούλου προβολής, επικοινωνίας και έρευνας καθώς και η ανάληψη, σχεδιασμός και η υλοποίηση συναφών εκδηλώσεων.

Στα πλαίσια των σκοπών και δραστηριοτήτων της είναι ιδιοκτήτρια της επίδικης ιστοσελίδος «PROTAGON» στην οποία ο δεύτερος των εναγομένων ανήρτησε/δημοσίευσε το επίδικο δημοσίευμα. Πρόκειται δε για ένα **ειδησεογραφικό ιστολόγιο**, με μεγάλη επισκεψιμότητα, κατατάσσοντάς το, σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα που δημοσιεύεται στο διαδίκτυο (πηγή: <http://www.mytalk.gr>) στην 38^η θέση πανελληνίως. Ο δεύτερος εναγόμενος είναι δημοσιογράφος-συντάκτης του επίδικου άρθρου, προστηθείς της πρώτης εναγομένης και δημοσιεύει στην πιο πάνω εφημερίδα ρεπορτάζ, άρθρα και σχόλια, υπογράφοντας με το πλήρες ονοματεπώνυμό της.

IV.

Κατά το άρθρο 914 ΑΚ όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει ενώ κατά το άρθρο 919 ΑΚ, όποιος με πρόθεση ζημιώσει άλλον κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη έχει υποχρέωση, να τον αποζημιώσει. Κατά το άρθρο 920 του ίδιου κώδικα όποιος γνωρίζοντας ή υπαίτια

αγνοώντας, υποστηρίζει ή διαδίδει αναληθείς ειδήσεις που εκθέτουν σε κίνδυνο την πίστη, το επάγγελμα ή το μέλλον άλλου, έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει. Εξάλλου κατά τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου μόνον του Ν. 1178/1981 "περί αστικής ευθύνης του τύπου των άλλων τινών διατάξεων" η υποχρέωση προς αποζημίωση για την παράνομη περιουσιακή ζημία και χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που προξενήθηκαν υπαιτίως με δημοσίευμα το οποίο θίγει την τιμή ή την υπόληψη παντός ατόμου βαρύνει τον ιδιοκτήτη του εντύπου, έστω και αν κατά το άρθρο 919 πρόθεση και ή κατά το 920 ΑΚ υπαιτιότητα, η κατά το άρθρο 920 γνώση ή υπαίτια άγνοια συντρέχει στον συντάκτη του δημοσιεύματος, ή αν ο τελευταίος είναι άγνωστος στον εκδότη ή στο διευθυντή συντάξεως του εντύπου. Στην παρ.2 του ίδιου άρθρου, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 4 του άρθρου μόνου του Ν. 2243/1994, ορίζεται το ελάχιστο ποσό, το οποίο θα πρέπει να καταβληθεί ως χρηματική ικανοποίηση κατά το άρθρο 932 ΑΚ.

Περαιτέρω κατά το άρθρο 14 παρ.1 του Συντάγματος καθένας μπορεί να εκφράζει και να διαδίδει προφορικά και διά του τύπου τους στοχασμούς του τηρώντας τους νόμους του κράτους κατά δε τη διάταξη της παρ. 2 εδ. α' ο τύπος είναι ελεύθερος. Με τις διατάξεις αυτές καθιερώνεται η ελευθεροτυπία και συνακόλουθα η ελεύθερη δημοσιογραφία η οποία, χωρίς να ανάγεται σε δημόσια λειτουργία, πρέπει να λειτουργεί προς όφελος του κοινωνικού συνόλου. Η ελευθεροτυπία και η ελεύθερη δημοσιογραφία μέσα στα πλαίσια της συνταγματικής και κατοχυρωμένης ελευθερίας του τύπου, εμφανίζεται ως ελεύθερη έκφραση στοχασμών, ως αδέσμευτη ειδησεογραφία και ως έντονη άσκηση κριτικής και ελέγχου των δημοσίων προσώπων και πραγμάτων (Εφ. Αθ. 10745/1991 ΝοΒ 40 σελ. 290 - Εφ. Αθ. 9975/1986 ΕλλΔνη 28.299 με ενημερωτικό σημείωμα Ε. Κρουσταλάκη). Τα όρια μεταξύ της ελεύθερης και της καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος της ελευθεροτυπίας και της ελεύθερης δημοσιογραφίας παραμένουν δυσδιάκριτα, προσδιορίζονται όμως σε ικανοποιητικό βαθμό, ως προς την προστασία της τιμής και της υπόληψης άρα και της προσωπικότητας από τις διατάξεις των άρθρων 361-369 Π.Κ., χωρίς να αποκλείεται σε ακραίες περιπτώσεις η εφαρμογή του άρθρου 281 ΑΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 25 παρ. 3 του Συντάγματος κατά τα οποία κανένα δικαίωμα, έστω και αν υποχρεώνεται από το Σύνταγμα, δεν μπορεί να ασκείται κατά τρόπο που προφανώς υπερβαίνει την καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή τον κοινωνικό ή οικονομικό σκοπό του δικαιώματος. Το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφημήσεως, που προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 362 και 363 Π.Κ., περιλαμβάνει αντικειμενικά τον ισχυρισμό ενώπιον τρίτου ή τη διάδοση γεγονότος πρόσφορου να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη άλλου και αντικειμενικά τη γνώση του δράστη ότι το ισχυριζόμενο ή διαδιδόμενο είναι πρόσφορο να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη άλλου, καθώς και τη θέλησή του να

ισχυριστεί ενώπιον τρίτου ή να διαδώσει αυτό το γεγονός. Ακόμη απαιτείται το γεγονός, στο οποίο αναφέρεται ο παραπάνω ισχυρισμός ή η διάδοση, να είναι αναληθές και ο δράστης να γνωρίζει την αναληθείά του. Ως γεγονός, κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, νοείται κάθε συγκεκριμένο περιστατικό του εξωτερικού κόσμου που ανάγεται στο παρελθόν ή παρόν, υποπίπτει στις αισθήσεις και είναι δεκτικό αποδείξεως καθώς και κάθε συγκεκριμένη σχέση ή συμπεριφορά, αναφερόμενη στο παρελθόν ή παρόν, που υποπίπτει στις αισθήσεις και αντίκειται στην ηθική και την ευπρέπεια. Έτσι, στο έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης, η συμπεριφορά του υπαίτιου που εκδηλώνεται με τον παραπάνω τρόπο, μπορεί να βλάψει την εκτίμηση του προσβαλλομένου από τους άλλους, γιατί με αυτή ο υπαίτιος παρέχει σε τρίτους στηρίγματα, με την αναφορά γεγονότων, στα οποία αυτοί θα στηρίζουν τη δική τους αρνητική κρίση για το πρόσωπο του προσβαλλομένου (ΑΠ 1156/1985 ΝοΒ 33.1462 - ΑΠ 1238/1985 ΝοΒ 33.17400. Η αξιολογική κρίση που συνοδεύει το γεγονός και θεμελιώνεται σ' αυτό δεν αποτελεί διαφορετική προσβολή της τιμής, αλλά συνιστά επίσης δυσφήμιση (ΑΠ 1156/1985 ο.π. - ΑΠ 1821/84 ΠΧρ. ΛΕ 564 - Δ.Σπινέλλη: Ποινικό Δίκαιο β' έκδοση αρ. 361-369 σελ. 56-66). Εξάλλου το άρθρο 367 παρ. 1 Π.Κ. ορίζει ότι δεν αποτελούν άδικη πράξη και επομένως δεν δημιουργούν υποχρέωση αποζημιώσεως: α) δυσμενείς κρίσεις για επιστημονικές, καλλιτεχνικές ή επαγγελματικές εργασίες, β) δυσμενείς εκφράσεις που περιέχονται σε έγγραφο το οποίο ανάγεται στον κύκλο της υπηρεσίας γ) εκδηλώσεις που γίνονται για την εκτέλεση νόμιμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για τη διαφύλαξη δικαιώματος ή από δικαιολογημένο ενδιαφέρον και δ) ανάλογες περιπτώσεις. Κατά την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, δεν εφαρμόζεται η παρ. 1 όταν οι παραπάνω κρίσεις και εκδηλώσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία της πράξης του άρθρου 363 ΠΚ. (συκοφαντικής δυσφήμισης) ή όταν από τον τρόπο της εκδηλώσεως ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη προκύπτει σκοπός εξουβρίσεως. Δικαιολογημένο ενδιαφέρον που πηγάζει από τη συνταγματικά κατωχυρωμένη ελευθερία και την κοινωνική αποστολή του τύπου έχουν και τα πρόσωπα που συνδέονται με τη λειτουργία του, κατά κύριο λόγο δε οι δημοσιογράφοι, για τη δημοσίευση γεγονότων και σχολίων σχετικών με τις πράξεις και τη συμπεριφορά προσώπων, που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για το κοινωνικό σύνολο. Γι' αυτό μπορούν να δημοσιεύσουν ειδήσεις και σχόλια για τη σχετική πληροφόρηση και ενημέρωση του κοινού με οξεία κριτική ή δυσμενείς χαρακτηρισμούς (ΑΠ 1407/1988 ΕλλΔνη 31.95 - ΑΠ 1653/83ΝοΒ 32.543). Ο άδικος όμως χαρακτήρας της πράξης δεν αίρεται και συνεπώς παραμένει υποχρέωση αποζημιώσεως του παθόντος κατά το αστικό δίκαιο (ΑΚ 5759,299, 914, 932), αν συντρέχει περίπτωση συκοφαντικής δυσφήμισης ή από τις περιστάσεις που οδήγησαν στο δημοσίευμα προκύπτει σκοπός εξουβρίσεως, δηλαδή πρόθεση που κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής (Εφ.Αθ. 10745/1991 ΝοΒ 40.290).

Εξάλλου, όσον αφορά ειδικότερα στα προβλήματα που σχετίζονται με την εφαρμογή των ως άνω κανόνων δικαίου στον κυβερνοχώρο, λεκτέα είναι τα ακόλουθα: Το διαδίκτυο αποτελεί στο σύγχρονο κόσμο το πιο εξελιγμένο μέσο μαζικής επικοινωνίας και μάλιστα αμφίδρομης. Συνδυάζει το στοιχείο της μαζικότητας, καθώς απευθύνεται σε μεγάλο και, καταρχήν, απροσδιόριστο αριθμό προσώπων, αλλά και το στοιχείο της ενημέρωσης αφού παρέχει γνώμες, πληροφορίες, γνώσεις και ψυχαγωγία στους αποδέκτες. Με δεδομένο, λοιπόν, ότι οι ιστοσελίδες περιέχουν συνήθως κείμενα που παράγονται με ένα συνδυασμό μηχανικής, φυσικοχημικής και ηλεκτρονικής διαδικασίας και προορίζονται για διάδοση μέσω του Διαδικτύου καθώς και το ότι κάθε ανάκληση του συγκεκριμένου υλικού από κάποιον χρήστη ουσιαστικά συνιστά “αντίτυπο” (θεωρία του εικονικού αντιτύπου), γίνεται σαφές ότι ένα σημαντικό τμήμα του υλικού που διακινείται στο Διαδίκτυο συνιστά τύπο (βλ. σχετικά Ι. Καράκωστας, Δίκαιο & Ίντερνετ, β' εκδ. Αθήνα 2003, σελ. 45). Τόσο ο ν.1178/1981, όπως ισχύει, όσο και το άρθρο 681Δ ΚπολΔ δεν ρυθμίζουν την εξ απόψεως ουσιαστικού και δικονομικού δικαίου, αντίστοιχα, μεταχείριση των νέων μορφών ενημέρωσης που δημιουργήθηκαν λόγω των τεχνολογικών δυνατοτήτων του διαδικτύου. Η νομολογία χρησιμοποιεί επανειλημμένως τον όρο ηλεκτρονικό τύπο συνήθως κατ' αντιδιαστολή προς το γραπτό και, κυρίως, για να χαρακτηρίσει τα πιο σύγχρονα μέσα ενημέρωσης και ιδίως την τηλεόραση και το ραδιόφωνο. Ωστόσο, ευχερώς δύναται να συναχθεί και γίνεται δεκτό ότι οι προαναφερόμενες περί τύπου διατάξεις μπορούν να εφαρμοστούν αναλογικά και επί προσβολών προσωπικότητας, οι οποίες συντελούνται στο διαδίκτυο μέσω ηλεκτρονικών ιστοσελίδων, δηλαδή με τη διαδικτυακή μορφή των ήδη υπαρχόντων μέσων ενημέρωσης, ήτοι των ιστοσελίδων των εφημερίδων, των περιοδικών, των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών, που λειτουργούν και προορίζονται ως μέσο διακίνησης πληροφοριών (Εφαθ 8962/2006 ΕλλΔνη 48.1518- βλ και a contrario ΠΠΠ 4980/2009 όσον αφορά σε ιστολόγιο του διαδικτύου, τα οποία είναι περισσότερο γνωστά με τον όρο της αγγλικής γλώσσας blogs). Τέτοιας μορφής ειδησιογραφικό ιστολόγιο που δημιουργήθηκε από μία ΑΕ με επιχειρηματική διάρθρωση είναι και αυτό ιδιοκτησίας της πρώτης εναγομένης.

Σύμφωνα με όσα γίνονται δεκτά στην έννοια της ανθρώπινης προσωπικότητας, η οποία αποτελεί προστατευόμενο έννομο αγαθό, περιλαμβάνονται ποικίλες εκφάνσεις της, μεταξύ των οποίων ιδιαίτερη θέση κατέχουν η τιμή και η υπόληψη του προσώπου ως μέλους της κοινωνίας. Η έννοια της τιμής και υπολήψεως του προσώπου επικεντρώνεται στην κοινωνική του καταξίωση, την αναγνώρισή του από τα άλλα πρόσωπα, τη φήμη του και γενικότερα την απόδοση στο πρόσωπο των ηθικών γνωρισμάτων που το χαρακτηρίζουν. Το δικαίωμα της προσωπικότητας προστατεύεται ως προς όλες τις εκφάνσεις του όταν προσβληθεί παράνομα με έργα ή λόγια, τα οποία κατά την

κοινή αντίληψη ενέχουν αμφισβήτηση της κοινωνικής και ηθικής αξίας του προσώπου και γενικότερα απαξίωση της παρουσίας του στον κοινωνικό περίγυρο. Η παράνομη προσβολή της προσωπικότητας μπορεί να κατευθύνεται στην επαγγελματική, επιστημονική, καλλιτεχνική εντιμότητα και αξία του προσώπου ή και στη γενικότερη κοινωνική του παρουσία.

Σε περίπτωση παράνομης προσβολής της προσωπικότητας ο νόμος παρέχει στον παθόντα τις αξιώσεις προς άρση της προσβολής και παράλειψή της στο μέλλον, καθώς και αποκατάστασης της ηθικής βλάβης που του προκλήθηκε με την καταδίκη του δράστη σε χρηματική αποκατάσταση για μη περιουσιακή ζημία, σύμφωνα με τα άρθρα 57, 59 και 299 ΑΚ. Ιδιαίτερα η καταβολή χρηματικού ποσού έχει αποκαταστατικό χαρακτήρα και αποσκοπεί στην επαναφορά της διαταραχθείσας κοινωνικής και ηθικής ισορροπίας της προσωπικότητας, είναι δε υποχρεωτική όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου, δηλαδή παράνομη και υπαίτια προσβολή, ηθική βλάβη και αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της παράνομης ενέργειας του δράστη και της ηθικής βλάβης του παθόντος.

Για το σχηματισμό εξάλλου της αξιολογικής κρίσεως του δικαστηρίου θα πρέπει να γίνει στάθμιση αφενός του έννομου αγαθού της τιμής και αφετέρου του συμφέροντος του τύπου προς εκπλήρωση της αποστολής του για πληροφόρηση του κοινού λαμβάνοντας υπόψη ως κριτήρια το προσβληθέν αγαθό, τη βαρύτητα και το είδος της προσβολής, τη διάρκειά της, την υπαιτιότητα και το βαθμό της, την κοινωνική θέση και συμπεριφορά του προσβληθέντος, το επάγγελμα ή άλλη δημόσια ιδιότητά του και τυχόν ιδιαιτερότητες των συνθηκών υπό τις οποίες συντελέστηκε η προσβολή. Η στάθμιση εξάλλου των εννόμων αγαθών θα γίνει με βάση τις αρχές της αναλογίας, του αναγκαίου μέτρου, της προσφορότητας, του εύλογου μέσου, του ορθού σκοπού και της καλής πίστης.

Ειδικότερα τέλος, όταν η προσβολή της τιμής εκδηλώνεται με δημοσίευμα δια του τύπου, εκτός από τον συντάκτη του επίμαχου δημοσιεύματος, υπόχρεος προς αποζημίωση είναι τόσο ο ιδιοκτήτης του εντύπου, όσο και ο διευθυντής του, σύμφωνα με το άρθρο μόνο § 1 του Ν. 1178/1981, κατά δε την § 2 του ίδιου άρθρου, η αποζημίωση που επιδικάζεται δε μπορεί να είναι κατώτερη των 29.347,02 ευρώ για τις ημερήσιες εφημερίδες Αθηνών και Θεσσαλονίκης. Οι σχετικές αξιώσεις μάλιστα εκδικάζονται σύμφωνα με το άρθρο 681Δ ΚΠολΔ κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 666 § 1, 667, 671 § 1-3, 672 και 673-676 ΚΠολΔ από το καθ' ύλη αρμόδιο δικαστήριο.

V.

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση, το επίδικο άρθρο το οποίο αναφερόμενο σε πρόσφατο περιστατικό αναφέρεται σε αυτό ως ένα περιστατικό το οποίο

«εμπεδώνει μία άκρως αρνητική εικόνα για τον ιατρικό κλάδο στην Ελλάδα.», την οποία (αρνητική εικόνα) ο συντάκτης θεωρεί αυτονόητα υφιστάμενη σε όλη την ελληνική κοινωνία, αναφερόμενος συνολικά στο ιατρικό σώμα.

Το ένδικο δημοσίευμα εμφανίζει τον μέσο Έλληνα ιατρό ως εγκληματία ο οποίος :

1. *Εν δυνάμει θα μπορούσε αναλαμβάνοντας τη θεραπεία ασθενή του να αφήσει συνειδητά μερικά κουσούρια για να μπορεί να τον «αρμέγει» μερικά χρόνια ακόμα.*
2. *Θέλει να μεγιστοποιήσει τα έσοδά του με όσο το δυνατόν λιγότερο κόπο.*
3. *Κάνει πολλά ιατρικά λάθη.*
4. *Ακόμη και αν πρόκειται για Καθηγητή είναι εντελώς αδιάφορος και ποταπός λέγοντας ότι « ο χρυσοπληρωμένος «κ. καθηγητής» δεν κάνει συνήθως την επέμβαση που αναλαμβάνει αλλά αντ'αυτού «είτε χαριεντιζόταν με τις νοσοκόμες είτε επικοινωνούσε με το συνεργείο για να μάθει αν το 4Χ4 του θα είναι έτοιμο το Σάββατο για τον Παρνασσό...»*

Προτρέπει δε, αναφερόμενος εντελώς απαξιωτικά στο σύνολο των ιατρών, τους Έλληνες να αμφισβητήσουν την ηθική υπόσταση των ιατρών και να τους καταδιώξουν και να τους αντιμετωπίζουν σαν τον «μπακάλη της γειτονιάς», αναφέροντας χαρακτηριστικά :

«Αν οι Έλληνες ήσαν περισσότερο συνειδητοποιημένοι για τα δικαιώματά τους, τα δικαστήρια δεν θα πρόφταναν να δικάζουν περιπτώσεις ιατρικής αμέλειας και διαφθοράς και οι δικηγόροι που ειδικεύονταν σε αυτό τον τομέα θα έκαναν χρυσές δουλειές.», υπονοώντας σαφώς ότι οι έλληνες ιατροί, εκτός από δόλιοι και φιλοχρήματοι κάνουν και πολλά ιατρικά λάθη!!

Αλλά και ότι :

« Ενώ δεχόμαστε για όλους τους άλλους εργαζομένους -τον μπακάλη, τον υδραυλικό κ.λπ.- ότι λειτουργούν στη βάση ιδιοτελών κριτηρίων, δεν δεχόμαστε το ίδιο για τον γιατρό και παθαίνουμε σοκ όταν η πραγματικότητα μας διαψεύδει. Αυτό πρέπει να αλλάξει. Θα πρέπει να αντιμετωπίζουμε τον γιατρό όπως ακριβώς

τον μπακάλη της γειτονιάς - δηλαδή ως κάποιον που άμα δεν προσέξουμε θα ρίξει και μερικές φέτες μπαγιάτικο τυρί στο πακέτο για να το ξεφορτωθεί.»

Βάλει τέλος κατά της σχέσης ιατρού και ασθενή, για την οποία αναφέρει ότι «είναι από τη φύση της αντιπαραθετική (adversarial)»

Το δημοσίευμα αυτό που ΔΕΝ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ, εκμεταλλεύεται δε ένα πρόσφατο ατυχές περιστατικό σε δημόσιο νοσοκομείο, για να βάλει αόριστα αλλά και συνολικά κατά του ιατρικού σώματος συνολικά και για το λόγο αυτό συνιστά ενέργεια με προφανή δόλο και σκοπό να βλάψει την τιμή και την υπόληψη κάθε ιατρού και του ιατρικού σώματος ως σύνολο, προσέβαλε δε παράνομα και υπαίτια την προσωπικότητα, την τιμή, την υπόληψη και το κύρος κάθε μέσου Έλληνα ιατρού, η δε προσβολή αυτή τελεί σε προφανή αιτιώδη σύνδεσμο με την παράνομη και υπαίτια πράξη του συντάκτη του υβριστικού δημοσιεύματος. Κεντρικός στόχος ήταν σε μία δύσκολη οικονομική συγκυρία για τον τόπο και την κοινωνία ολόκληρη να στοχοποιηθούν οι ιατροί. Εμφανίζονται οι ιατροί, στο σύνολό τους, χωρίς καμία εξαίρεση, ως αδιάφοροι, αδαείς και φιλοχρήματοι, στυγνοί εγκληματίες που δρουν με μοναδικό σκοπό τον προσπορισμό σημαντικότητας πλούτου σε βάρος των ασθενών και συμπολιτών τους, οι οποίοι έχουν διαπράξει και διαπράττουν κατ' εξακολούθηση ποινικά αδικήματα, και μένουν ατιμώρητοι .

Το παράνομο της ενέργειας των εναγομένων συνάγεται αβίαστα από την στάθμιση μεταξύ των εννόμων αγαθών της τιμής μου και του συμφέροντος των εναγομένων για πληροφόρηση του κοινού για μία μεμονωμένη περίπτωση μόνο με βάση τα κριτήρια και τις γενικές αρχές που προαναφέρθηκαν, καθόσον δεν ήταν αναγκαία για την αντικειμενική πληροφόρηση του κοινού η χρήση των συγκεκριμένων χαρακτηρισμών, που χωρίς να στηρίζονται σε οποιαδήποτε έρευνα, ρεπορτάζ ή στατιστικά στοιχεία βάλει συνολικά κατά καθενός από εμάς τους ιατρούς και του ιατρικού σώματος στο σύνολό του, απαξιώνει το ιατρικό σώμα στο σύνολό του και κάθε ιατρό χωριστά ή άλλες επίσης γενικές και αόριστες εκφράσεις.

Επειδή το επίμαχο δημοσίευμα και οι εξυβριστικές και δυσφημιστικές εκφράσεις που περιλαμβάνει επ' ουδενί θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι αποτελούσε in concreto επιβεβλημένο μέσο που απέβλεπε στη διαφύλαξη δικαιολογημένου συμφέροντος, ούτε πολύ περισσότερο θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι η χρησιμοποίηση των επίμαχων φράσεων και λέξεων ήταν επιβεβλημένη για την εξυπηρέτηση του σκοπού της ενημέρωσης των αναγνωστών της ιστοσελίδος

Απεναντίας η χρήση των επίμαχων εκφράσεων συνιστά προφανή υπέρβαση των ορίων της καλόπιστης δημοσιογραφικής κριτικής και του αναγκαίου μέτρου για την εκπλήρωση του σκοπού της ενημέρωσης των αναγνωστών της εφημερίδας.

Οι λέξεις και φράσεις που χρησιμοποίησε ο συντάκτης του δημοσιεύματος δεν ήταν βεβαίως, κατά την κοινή λογική και πείρα, απολύτως αναγκαίες για την αποτύπωση της συγκεκριμένης είδησης υπερβαίνοντας έτσι στη συγκεκριμένη περίπτωση το αντικειμενικώς αναγκαίο μέτρο, ώστε αφενός να προκύπτει ότι όλα όσα μας αποδίδονται ως επαγγελματική τάξη συνολικά είναι παντελώς ψευδή και ανυπόστατα αλλά αφετέρου επίσης αβίαστα να προκύπτει κακόβουλη διάθεση του συντάκτη αυτού να προσβάλει την τιμή και την υπόληψη και εν γένει την προσωπικότητα του συνόλου του ιατρικού σώματος και κάθε ιατρού χωριστά. Το όλο δημοσίευμα βρίσκεται σε προφανή δυσαναλογία με την υπηρετούμενη από τον Τύπο κοινωνική αποστολή για τη σωστή πληροφόρηση και ενημέρωση της κοινής γνώμης. Το συμφέρον, δηλαδή, του κοινού για ενημέρωση επί της συγκεκριμένης υποθέσεως του «Ευαγγελισμού» δεν συνιστούσε απόλυτο δικαιολογητικό λόγο επέμβασης και τρώσης του κύρους όλου του ιατρικού σώματος και κάθε ιατρού χωριστά, όταν μάλιστα η όλη υπόθεση βρίσκεται στο στάδιο της προδικασίας που διέπεται από το τεκμήριο της αθωότητας του κατηγορουμένου. Το αναμφίβολο δικαίωμα για την προστασία της προσωπικότητας του μέσου Έλληνα ιατρού υπερισχύει στη συγκεκριμένη περίπτωση της ανάγκης αλλά και της υποχρέωσης δημοσιοποίησης μιας επίσημης ανακοίνωσης για πράξεις διαφθοράς ενός μόνου ιατρού.

Είναι προφανές ότι σκοπίμως και δολίως με τις επίμαχες εκφράσεις που χρησιμοποιήθηκαν επιχειρήθηκε να εμφανιστεί το ιατρικό σώμα στο σύνολό του, ένας κλάδος που αποτελείται από επίορκους λειτουργούς που συστηματικά ενεργούν σε βάρος και όχι προς όφελος των ασθενών τους με σκοπό τη διατάραξη της προσωπικής και ιδότυπης σχέσης εμπιστοσύνης μεταξύ γιατρού και ασθενή. Εν προκειμένω οι εναγόμενοι υπερκερώντας το δικαιολογημένο ενδιαφέρον και σκοπό ενημερώσεως του κοινού τους δημοσίευσαν τις προαναφερόμενες εκφράσεις αναφερόμενοι στο ιατρικό σώμα ως σύνολο, χωρίς η πράξη τους αυτή, αυτή να υπαγορεύεται από δημοσιογραφικό καθήκον, ώστε καταφανώς να αντιτίθεται στο δίκαιο και στα χρηστά ήθη. Το σπουδαιότερο άλλωστε καθήκον του δημοσιογράφου είναι η πληροφόρηση, ενημέρωση και κατατόπιση του κοινού, τηρώντας τους νόμους του κράτους, ανταποκρινόμενος δε προς το καθήκον αυτό ο δημοσιογράφος θεραπεύει δικαιολογημένο ενδιαφέρον. Τούτο όμως δικαιούται και υποχρεούται να κάνει με τη χρήση ακόμη και μειωτικών φράσεων όχι όμως κατά τρόπο που συνδυαζόμενο με την όλη δομή και το περιεχόμενο των δημοσιευμάτων αυτών, να αφορά αόριστο αριθμό προσώπων και έναν ολόκληρο

επιστημονικό και επαγγελματικό κλάδο ώστε να υπάρχει αναμφίβολα δυσφημιστικός σκοπός και χαρακτήρας και να καταφαίνεται πρόθεση προσβολής του. Στην ένδικη περίπτωση είναι προφανές ότι δεν κυριάρχησε η εκπλήρωση της κοινωνικής αποστολής του δημοσιογραφικού επαγγέλματος προς έλεγχο και κρίση των πράξεων ενός επίορκου ενδεχόμενα συναδέλφου, αλλά, όπως προκύπτει από το όλο περιεχόμενο συνάγεται σαφώς σκοπός εξυβρίσεως του ιατρικού σώματος στο σύνολό του. Οι εδώ εναγόμενοι δεν ενήργησαν στην προκείμενη περίπτωση από νόμιμο καθήκον και δικαιολογημένο ενδιαφέρον προς ενημέρωση του κοινού αλλά αποκλειστικό σκοπό είχαν να βάλλουν κατά του ιατρικού σώματος και κάθε μέσου Έλληνα ιατρού, να το απαξιώσουν και να το απομονώσουν κοινωνικά, ώστε να υφίσταται ευθύνη την εναγομένων κατά τις διατάξεις των άρθρων 57, 59 914, 919, 920 ΑΚ, αφού υπάρχει υπαιτιότητα με τη μορφή του δόλου ή της αμέλειας δεδομένου. Είναι προφανές ότι οι εναγόμενοι είχαν καταφανώς πρόθεση να ζημιώσουν το ιατρικό σώμα στο σύνολό του και κάθε ιατρό χωριστά υπονοώντας αβάσιμα ότι όλοι οι ιατροί εξαπατούν, χαριεντίζονται και κάνουν λάθη.

Επειδή το ως άνω επίδικο δημοσίευμα επέφερε σε όλα τα μέλη μας, αλλά και το σύνολο των ιατρών για λογαριασμό των οποίων ασκείται η παρούσα αγωγή από τον ΙΣΑ άμεση, βαρύτατη και σκληρότατη προσβολή της προσωπικότητας ενός εκάστου από εμάς και του επ' αυτής δικαιώματός μας, και δη υπό τις ως άνω εκτεθείσες και αναλυθείσες πλείονες μορφές, μας προκάλεσαν ψυχική αναστάτωση, εντονότατη ενόχληση, δηλαδή ηθική βλάβη, έτρωσαν δε ευθέως την τιμή, την υπόληψή μας αλλά και τη δημόσια εικόνα (το κύρος) μας ως επιστημόνων και λειτουργών της υγείας.

Επειδή η προσβολή αυτή υπήρξε όχι μόνο παράνομη αλλά και υπαίτια (δολία), δεδομένου ότι οι εναγόμενοι, και δη υπό τις ήδη εκτεθείσες ιδιότητες αυτών τελούσαν σε πλήρη γνώση τόσο της πλήρους αναλήθειας όσο και του εξόχως έωλου, αφού δεν στηρίζεται σε ρεπορτάζ ή συγκεκριμένα δεδομένα, υβριστικού, δυσφημιστικού και συκοφαντικού περιεχομένου, αφού όλοι οι ιατροί ούτε φιλοχρήματοι, ούτε αδιάφοροι, ούτε αδαής ή ψεύτες είμαστε, καθώς και του γεγονότος ότι δι' όλων αυτών πλήττεται, σοβαρότατα και βάνουσα, η τιμή, η υπόληψή μας, η δημόσια εικόνα (το κύρος) μας ως επιστημόνων δηλαδή τελικά το προστατευόμενο και θεμελιώδες γενικό δικαίωμα καθενός από εμάς επί της ίδιας αυτού προσωπικότητας.

Επειδή για την αποκατάσταση της προσβολής που έχει υποστεί η τιμή και η υπόληψη, το κύρος και η προσωπικότητά του μέσου Έλληνα ιατρού και του κάθε ιατρού χωριστά από το επίμαχο δημοσίευμα υπεύθυνοι είναι και οι δύο εναγόμενοι, ο δεύτερος ως συντάκτης του δημοσιεύματος, και η πρώτη ως προστήσασα τον δεύτερο εναγομένους και ιδιοκτήτρια της ιστοσελίδος και πρέπει να υποχρεωθούν να άρουν την προσβολή, να την παραλείψουν στο μέλλον και να

δημοσιεύσουν κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο μόνο § 6 του ν. 1178/1991, περίληψη της απόφασης που θα εκδοθεί εντός δεκαπέντε ημερών (15) από την επίδοσή της.

Επειδή εξαιτίας της κατά τα παραπάνω παράνομης και υπαίτιας προσβολής της προσωπικότητας μας από τον επίμαχο γενικό, ειρωνικό και υβριστικό τίτλο και το δημοσίευμα, ζ κάθε ιατρός της Αθήνας που εκπροσωπείται και στο όνομα του οποίου ασκείται η παρούσα αγωγή από εμάς, έχουμε υποστεί σοβαρότητα ηθική βλάβη για την αποκατάσταση της οποίας ο καθένας από εμάς δικαιούται να αξιώσει δικαστικά από τους εναγόμενους χρηματική ικανοποίηση σύμφωνα με τα άρθρα 59 και 932 ΑΚ σε συνδυασμό με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου μόνου του Νόμου 1178/1981, όπως αυτή τροποποιήθηκε με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου μόνου του Νόμου 2243/1994, καθώς και την απαγγελία (λόγω του αδικού χαρακτήρα της γενομένης προσβολής) προσωπικής κράτησης κατά του δεύτερου και τρίτου των εναγομένων, ως μέσου εκτέλεσης της εκδοθησόμενης απόφασης.

Επειδή θα πρέπει να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να μας καταβάλουν, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ο καθένας, ως συνολική εύλογη χρηματική ικανοποίηση το ποσό του ενός εκατομμυρίου Ευρώ (1.000.000,00 €), νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής, ποσό που είναι εύλογο με βάση την ιδιότητά μας ως επιστημόνων, τη βαρύτητα της προσβολής από τις επίμαχες λέξεις και εκφράσεις, την απουσία οποιασδήποτε αναγκαιότητας για τη χρήση των συγκεκριμένων εκφράσεων ή άλλων παρόμοιων για την άσκηση καλόπιστης κριτικής και τη μεγάλη επισκεψιμότητα της ιστοσελίδας, η οποία ανήκει σε ΑΕ και είναι από τις πλέον δημοφιλείς, με μεγάλη επισκεψιμότητα πανελλήνια. Το ποσό δε αυτό, και κάθε επιδικασθέν δηλώνουμε ότι θα διατεθεί στο Ιατρείο Κοινωνικής Αποστολής για την περίθαλψη ανασφάλιστων συμπολιτών μας.

Επειδή πρέπει να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να απειληθεί κατά των εναγομένων χρηματική ποινή τριακοσίων Ευρώ (300,00€) για κάθε ημέρα καθυστέρησης για τη δημοσίευση της απόφασης στην ιστοσελίδα, κατά δε των δευτέρου των εναγομένων να απειληθεί προσωπική κράτηση μέχρι τριών (3) μηνών ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης της απόφασης τόσο σε περίπτωση επανάληψης της προσβολής στο μέλλον, όσο και στην περίπτωση που δε θα δημοσιευτεί στην εφημερίδα η απόφαση του δικαστηρίου σας.

Επειδή η παρούσα αγωγή μας παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου Σας κατά τη διαδικασία του άρθρου 681Δ' ΚΠολΔ, αφού σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου μόνου του Νόμου 1178/1981 «Αι περί

ών το παρόν άρθρον απαιτήσεις εκδικάζονται κατά την διαδικασία των άρθρων 663 επ. Κ.Πολ.Δικ», σύμφωνα δε με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 681Δ' ΚπολΔ («διαφορές που αφορούν σε προσβολές από δημοσιεύματα ή ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές») την οποία πρόσθεσε η παράγραφος 10 του άρθρου 9 του Νόμου 2145/1993 «Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 666 παρ. 1, 667, 670, 671 παρ. 1 έως 3 και 672-676 δικάζονται από το καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο οι πάσης φύσεως διαφορές που αφορούν σε αποζημιώσεις οποιασδήποτε μορφής περιουσιακής ζημίας ή ηθικής βλάβης που προκλήθηκε δια του τύπου ή με ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκπομπές, ως και οι συναφείς προς αυτές αξιώσεις προστασίας της προσωπικότητας των προσβληθέντων», είναι δε νόμω και ουσία βάσιμη, όπως πλήρως θα προκύψει εξ όσων αποδείξεων νομίμως θα προσάγουμε.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΖΗΤΟΥΜΕ

Να γίνει δεκτή η ένδικη αγωγή μας.

Να καταδικασθούν οι εναγόμενοι, για την αιτία που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας

1. να άρουν τη προσβολή και να την παραλείψουν στο μέλλον,
2. να μας καταβάλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ο καθένας ως χρηματική αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που έχουμε υποστεί το ποσό του ενός εκατομμυρίου Ευρώ (1.000.000,00 €) με νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση,
3. να δημοσιεύσουν στην ιστοσελίδα τους "Protagon" περίληψη της απόφασης που θα εκδοθεί εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την επίδοσή της σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο μόνο § 6 του ν. 1178/1991.

Να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή.

Να απειληθεί κατά των εναγομένων χρηματική ποινή τριακοσίων Ευρώ (300,00 €) για κάθε ημέρα καθυστέρησης στη δημοσίευση της απόφασης που θα εκδοθεί.

Να απαγγελθεί κατά του δευτέρου των εναγομένων προσωπική κράτηση μέχρι τριών (3) μηνών για κάθε νέα προσβολή της τιμής μου στο μέλλον και για την περίπτωση που δε θα δημοσιευτεί η απόφαση που θα εκδοθεί στην εφημερίδα.

Να καταδικασθούν οι εναγόμενοι στη δικαστική μου δαπάνη.

Αθήνα, 22/7/2014

Η Πληρεξουσία Δικηγόρος

15

ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΕΥΑΓΓΕΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 9 ΑΘΗΝΑ ΤΚ: 106 75
ΤΗΛ: 210 3614112 FAX: 211 7707173

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ ΑΓΩΓΗΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ : ΤΑΚΤΙΚΗ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ

Γενικός Αριθμός Κατάθεσης : 88638 / 2014

Αριθμός Κατάθεσης Δικογράφου : 2440 / 2014

Στην Αθήνα και στο Κατάστημα του Πρωτοδικείου, σήμερα την 23/07/2014 ημέρα Τετάρτη και ώρα 14:45 εμφανίστηκε στο Γραμματέα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ, ο / η δικηγόρος (ΔΣΑ / 29601) ΦΡΑΓΚΑΚΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ και κατέθεσε το παραπάνω δικόγραφο ΑΓΩΓΗΣ.

Για την παραπάνω πράξη συντάχθηκε η έκθεση αυτή που υπογράφεται νόμιμα.

Ο / Η καταθέσας

(ΔΣΑ / 29601) ΦΡΑΓΚΑΚΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

Ο / Η Γραμματέας

ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ

ΠΡΑΞΗ ΟΡΙΣΜΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

Αριθμός Πινακίου : Η / 12
Κτίριο : 4
Αίθουσα : 1
Ημερομηνία συζήτησης : 22/01/2015
Ημέρα : Πέμπτη
Ώρα : 09:00

Αθήνα, 23/07/2014

Ο / Η Γραμματέας

ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αθήνα, 23/07/2014

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Για τη νόμιμη σήμανση και την έκδοσή του κατά τη σειρά της παραγγελίας.

Αθήνα, 23/07/2014

Ο / Η Προϊστάμεν _____ του τμήματος
α.α. ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ

